

Проект «Променисте людство»

Костянтин Ціолковський

Істоти різних періодів еволюції

Зміст

Істоти різних періодів еволюції	3
Фотокопії рукописів і машинописів з правками Костянтина Ціолковського.....	9
"Етика або природні основи моральності". Фрагмент	10
Про Проєкт	14

Істоти різних періодів еволюції

(Із рукопису "Етика". - 1902 - С. 164-171)

Молекула, за нашою гіпотезою - нескінченно складна речовина. Відомі нам істоти і ті передбачувані, які живуть поблизу сонця і на планетах, складені або побудовані з молекул різного роду (кисень, водень, залізо, вуглець тощо).

Звернемося до минулого і уявімо собі Всесвіт більйон децильйонів або скільки завгодно років тому. Тоді молекули були менш складні, були інші планети, інші сонця та інші істоти, складені з цих простіших молекул. Під час хімічного з'єднання їх вони випромінювали інше світло, невидиме нами тепер, яке не відчувається нашими органами зору, тому що величина ефірних хвиль була меншою й ефірне середовище - іншим, більш розрідженим і пружним, ніж тепер.

Тогочасні істоти були менш щільними, але й вони піддавалися еволюції, і між ними була боротьба за існування, і вони досягли у свій давно минулий час вінця досконалості, і вони стали безсмертними володарями світу, якого досягнуть люди та якого вже досягли споріднені з нами жителі небес, і вони здобули блаженство.

Чи зуміли вони зберегтися до теперішнього часу і чи живуть вони серед нас, будучи невидимими нами? Чи вони розклалися, щоб дати початок іншим істотам видимого нами світу? Це питання, вирішити яке досить важко.

Філософ скаже, що початок матерії один і той самий: але це не заважає під час безперервної і начебто одночасної еволюції матерії існувати їй у безлічі видів: від щільних металів до ефіру, в трильйони разів менш щільного. Якщо старі види неорганізованої матерії зуміли зберегтися, не маючи розуму, то тим більше могли зберегтися істоти розумні.

Бактерії та інші одноклітинні існують споконвіку, але вони ж дали початок і людині. Чи не оточують нас невидимі сонця, планети й істоти, подібно до бактерій, яких розгледіла людина тільки тепер?

Де живуть ці вищі? Чи населяють тільки певні куточки Всесвіту, чи розсіяні усюди і можуть бути, де хочуть? Які їхні властивості? Чи не мають вони зв'язку з теперішніми істотами? Чи не є вони початком життя людей і споріднених з ними, хоча й досконалих небесних істот? Чи не складають вони їхню душу (їхню частину)?

Чи не вселяються з якою-небудь метою у тварину або людину під час її зачаття?.. Дивні запитання, і відповіді на них немає...

Все-таки спробуємо відповісти на останнє запитання, тобто чи не слугують ці минулі істоти основою людини, чи не входять вони в її тіло під час народження і чи не складають її душу з її властивостями? Але, по-перше, всі властивості тіла і душі людини знаходять пояснення в устрої її тіла і мозку. А якщо й не всі знаходять, то можна сподіватися, що з плином часу знайдуть. По-друге, якщо ці істоти оживляють людину, то важко відмовити в тому самому тваринам. Усі вони мають при зародженні заселятися духами давно минулих часів. Виходить досить дивно! Навіщо їм знадобилося мучитися в тілах тварин і людини! Чому, врешті-решт, тоді людина або тварина не одразу робляться досконалими (у своєму роді), якщо дух оселяється при народженні? Чому немовля не таке розумне, як дорослий? Чому ми набуваємо розуму вченням і працею? Яким чином досконалість духу завжди залежить від роду тварин і досконалості їхніх органів? (Для пояснення цього існує паскудна гіпотеза про передвстановлену гармонію). Чому з руйнуванням органів і дух слабшає? Чому вищий дух не оселиться в якій-небудь мусі і не зробить її Ньютоном?

Мені здається, я навіть майже твердо вірю, принаймні моя філософія вказує мені на це, що особливі незбагненні нам істоти є, але вони не живуть у наших тілах, як не живуть у тілах рослин і тварин. Тільки первісне невігластво могло скласти таку гіпотезу, щоб пояснити явища життя, коли будову живого було абсолютно не вивчено...

Отже, щодо нашого світу ми повертаємося до атомізму з його потенційною здатністю до життя... Ось "мертва" планета: вона щойно вкрилася твердою корою; на ній зароджується життя. Воно розвивається, поширюється і покриває поверхню небесного тіла. Так було на всякій планеті, число яких безмежне.

Ось ще світиться, як сонце, розжарена планета. Вона складається з суміші розріджених газів. Що в ній! Яке тут життя! Наче немає його. Але остигає наше маленьке сонце і неминуче заповнюється життям.

Якщо воно з'являється, то й раніше було, але в іншій, простішій формі. Усе живе, але по-своєму. Нам не все може бути зрозуміло. Життя безперервне, як і все. Воно іноді робить різкі стрибки (явище "смерті"), але й тільки. Адже і держава гине іноді раптово. Іноді набуває вищої форми, а іноді зовсім розлаштовується: члени її б'ються, забираються в полон тощо.

Не може бути, щоб не було де-небудь матерії, часу і простору. Вони нескінченні, безперервні й вічні. Так само не може бути, щоб не було де-небудь життя. Воно теж вічне, безперервне і всюдишче...

Ми зробили зараз крок назад, зазирнувши розумовим поглядом за децильйони років до нашого часу, чому б нам не зробити ще такий самий або набагато довший задній хід! Тоді матерія і молекули були ще простішими й істоти були ще менш щільними. Вони становили третій світ, невидимий навіть другому, звісно, який ще не може бути досягнутий нашими органами чуття.

Скільки б ми не робили таких кроків, скільки б ми не скакали через децильйони років до початку світу, ми ніколи до нього не підійдемо і будемо від нього так само далекі, як і були. Це впливає з нашої гіпотези про безпочатковість часу і нескінченну подільність матерії.

Подаючись назад гігантськими кроками часів, ми зустрічаємо все нові й нові світи живих і розумних істот, нескінченні градації поколінь, дедалі більше й більше ефірних. Немає кінця цим кадрам, як немає кінця часам ні минулим, ні майбутнім.

Невже всі ці істоти перетворилися, як перетворюється матерія менш щільна в більш щільну? Невже розумні істоти виявилися безсилішими за неорганізовану речовину, що збереглася, як я говорив, у різних щільностях!

Але чи не простіші ті істоти, як простіші бактерії порівняно з вищими тваринами і людиною? І на те не можна дати відповіді. Думаю, що можуть залишитися і прості, і складні, досконаліші за людину, і навіть її досконалі нащадки. Допускаючи перетворення або руйнування деяких, важко допустити перетворення або руйнування всіх, бо ж їх незліченна безліч категорій?! Якщо вони збереглися, то чи не мають між собою зв'язку? Чи не служать одні, як ми говорили, підставою наступних за часом? Темні важкі питання, але все можливо!.. Чи не слуги Космосу ці істоти, якими і ми повинні бути?.. Яку організацію представляє суспільство кожної категорії?.. Чи є між ними вищі й нижчі?..

Переклад з російської © Mykola Krasnostup

**Фотокопії рукописів і машинописів з
правками Костянтина Ціолковського**

"Этика або природні основи моральності". Фрагмент

- 6/ Любов к Первопринципе.
 7/ Любовь к родственникам и ко всему чувствующему.
 8/ В общем - любовь к самому себе.

МИРЫ В МИРАХ.

СУЩЕСТВА РАЗНЫХ ПЕРИОДОВ ЭВОЛЮЦИИ.

Молекула по нашей гипотезе, бесконечно сложное вещество. Известные нам существа и те предполагаемые, которые живут по близости солнц и на планетах, составлены или построены из молекул разного рода /кислород, водород, железо, углерод и т.д./.

Обратимся к прошедшему и представим себе вселенную биллион дециллионов или сколько угодно лет тому назад. Тогда молекулы были менее сложны, были другие планеты, другие солнца и другие существа, составленные из этих более простых молекул. При химическом соединении их, они испускали другой свет, невидимый нами теперь, нечувствуемый нашими органами зрения, потому что величина эфирных волн была меньше и эфирная среда другая, более разреженная и упругая, чем теперь.

Тогдашние существа были менее плотны, но и они подвержены были эволюции, и между ними была борьба за существование, и они достигли в свое давно прошедшее время венца совершенства, и они стали бессмертными владыками мира /какого достигнут люди и какого уже достигли родственные нам жители небес/, и они получили блаженство.

Умели ли они сохраниться до настоящего времени и живут ли они среди нас, будучи невидимы нами. Или они разложились, чтобы дать начало другим существам видимого нами мира? Это вопрос, решить который довольно трудно.

Философ скажет, что начало современной материи, одно и то же. Но это не мешает, при непрерывной и как

будто одновременной эволюции материи, существовать ей во множестве видов: от плотных ^{металлов} материалов до эфира, в триллионы раз менее плотного. Если старые виды неорганизованной материи сумели сохраниться, не имея разума, то тем более могли сохраниться существа разумные. Бактерии и другие одноклеточные существуют испокон века. Но они же дали начало и человеку. Не окружают ли нас немалые солнца, планеты и существа, подобно бактериям, которые также разглядел человек только теперь.

Где они живут эти высшие? Населяют ли только определенные уголки вселенной, или рассеяны всюду и могут быть, где хотят? Какие их свойства? Не имеют ли они связи с теперешними существами? Не составляют ли начало жизни людей и родственных им, хотя и совершенных небесных существ? Не составляют ли они их душу /их часть/? Не вселяются ли с какой нибудь целью в животное или человека, при его зачатии?... Странные вопросы, и ответа на них нет...

Все-таки попытаемся осветить некоторые из них. Не слушают ли эти прошедшие существа основанием человека, т.е. не входят ли они в его тело при рождении и не составляют ли его душу с ее свойствами. Но, во первых, все свойства тела и души человека находят объяснение в устройстве его тела и мозга. А если и не все находят, то можно надеяться, что с течением времени - найдут. Во вторых, если эти существа оживляют человека, то трудно отказать в том же животным. Все они должны при зарождении заселяться духами давно прошедших времен. Выходит довольно странно! Зачем им понадобилось мучиться в телах животных и человека! Почему тогда человек или животное не сразу делается совершенными /в своем роде/, если дух поселяется при рождении? Почему младенец, не так умен, как взрослый? Почему мы приобретаем разум учением и трудом? Каким образом совершенство духа всегда зависит от рода животных и совершенства их органов /Для объяснения этого существует сла-

бая гипотеза о предустановленной гармонии/. Почему с разрушением органов и дух слабеет? Почему высший дух не поселился в какой нибудь крысе и не сделает ее Ньютоном?

Мне кажется, и даже почти твердо верю, по крайней мере моя философия указывает мне на это, что особые непостижимые нам существа есть. Но они не живут в наших телах, как не живут в телах растений и животных. Только о первобытное невежество могло составить такую гипотезу, чтобы объяснить явления жизни, когда устройство живого было совершенно не изучено...

Итак, мы возвращаемся к атомизму с его потенциальной способностью к жизни... Вот "мертвая" планета. Она только что покрывалась твердой корой. Невидно зарождается жизнь. Она развивается, распространяется и покрывает поверхность небесного тела. Так было на всякой планете, число которых беспредельно.

Вот еще молодая, светящаяся как солнце, накаленная планета./всякая планета сначала бывает солнцем/. Она состоит из смеси разогретых газов. Что в ней! Какая тут жизнь! как будто нет ее. Но остывает наше маленькое солнце и неизбежно заполняется жизнью.

Если она появляется, то и раньше была, но в иной более простой форме. Всё живо, но по своему. Жизнь непрерывна, как и всё. Она иногда делает резкие скачки /явление "смерти"/, но и только. Ведь и государство гибнет иногда внезапно. Члены же его остаются жить, а иногда входят в состав иных государств.

Не может быть, чтобы не было где нибудь материи, времени и пространства. Они бесконечны, непрерывны и вечны. Так же не может быть, чтобы не было где нибудь жизни. Она тоже вечна, непрерывна и вездесуща...

Мы сделали сейчас шаг назад, заглянув умственным взором за дециллионы лет до нашего времени. Почему бы нам не сделать еще такой же или гораздо более длинный задний ход. - Тогда материя и молекулы были еще проце

и существа были еще менее плотны. Они составляли третий мир, невидимый даже второму, который, конечно, еще менее может быть постигнут нашими органами чувств.

Сколько бы мы не делали таких шагов, сколько бы мы ни скакали через дециллионы лет к началу мира, мы никогда к нему не подойдем и будем от него так же далеки, как и были. Это следует из нашей гипотезы о безначальности времени и вытекающей отсюда бесконечной делимости материи.

Попадаясь назад гигантскими шагами времен, мы встречаем все новые и новые миры живых и разумных существ, бесконечные градации поколений, все более и более эфирных. Нет конца этим кадрам, как нет конца временам - ни прошедшим, ни будущим.

Неужели все эти существа преобразились, как преобразается материя менее плотная в более плотную? Неужели разумные существа оказались бессильнее неорганизованного вещества, сохранившегося, как я говорил, в разных плотностях!

Но не проще ли те существа, как проще бактерии, сравнительно с высшими животными и человеком? И на то нельзя дать ответа. Думаю, что могут остаться и простые и сложные, более совершенные, чем человек и даже его совершенные потомки. Допуская преобразование или разрушение некоторых, трудно допустить преобразование или разрушение всех, раз их бесчисленное множество категорий! Если же они сохранились, то не имеют ли между собой связи? Не слушают ли одни, как мы говорили, оснований последующих по времени? Темные, трудные вопросы, но все возможно!... Не слуги ли Космоса эти существа, какими и мы должны быть?... Какую организацию представляет общество каждой категории?... Есть ли между ними высшие и низшие?...

Про Проєкт

Костянтин Едуардович Ціолковський відомий у всьому світі як основоположник сучасної космонавтики, який розробив теорію дирижабле- і ракетобудування. Але є й інший, маловідомий Ціолковський, який описав з позицій монізму свою точку зору на устрій Всесвіту і місце людини у виявленій ним стрункій ієрархії вселенських істот і сутностей.

Сукупність своїх ідей і гіпотез, що склали зміст філософських творів, сам Костянтин Едуардович назвав **«Космічною філософією»**.

Про важливість цих досліджень для людства свідчить твердження Костянтина Ціолковського про те, що теорію ракетобудування він розробив лише як доповнення до своїх досліджень, присвячених пізнанню принципів функціонування Всесвіту і дослідженню на цій основі принципової можливості переселення людства із Землі та в заселенні людьми Космосу. Ракети для нього - це тільки спосіб, тільки метод проникнення в глибину космосу, але аж ніяк не самоціль.

Незважаючи на те, що всі філософські праці Костянтина Ціолковського віднесено сьогодні до суспільного надбання, результати багатьох його

досліджень не опубліковано дотепер навіть російською мовою і, відповідно, маловідомі.

Звертаючись до своїх читачів, Костянтин Ціолковський каже:

“Постараюся відновити те, що в сонні тисячоліть загублено людством, відшукати загублений ним філософський камінь”.

«Живий всесвіт», **Костянтин Ціолковський**, 1923 р.

“Будьте уважні, напружте всі сили, щоб засвоїти і зрозуміти те, що викладається.”

«Живий всесвіт», **Костянтин Ціолковський**, 1923 р.

“За напруження, за увагу ви будете винагороджені, не скажу сторицею, це надто слабо, але безмірно. Немає слів для вираження тих благ, які ви отримаєте за свою працю. Немає міри для цих благ. Ця міра є нескінченність”.

«Живий всесвіт», **Костянтин Ціолковський**, 1923 р.

“Уся матерія у Всесвіті перемішується. Людина або інша істота є матерія, вона блукає по всьому всесвіту. Доля істоти залежить від долі всесвіту. Будь-яка розумна істота повинна перейнятися історією всесвіту. Необхідна така вища точка зору. Вузька точка зору може повести до омани.”

«Необхідність космічної точки зору», **Костянтин Ціолковський**, 1934 р.

Мета Проєкту:

- Зробити філософські твори Костянтина Ціолковського загальнодоступними і абсолютно безкоштовними для всіх;
- Подолати “змову мовчання” навколо його філософських праць;
- Відкрити їм “друге дихання” і дати їм “нове життя”.

Що ми робимо для досягнення поставлених цілей:

- **Створюємо** електронні книги на основі рукописів і машинописів зі складу архіву праць Костянтина Ціолковського;
- **Оформляємо** їх у вигляді електронних книг у форматі PDF;
- **Поширюємо** книги безкоштовно через інтернет;
- **Перекладаємо** відібрані статті різними мовами світу за допомогою найсучасніших систем машинного перекладу з подальшим вичитуванням;
- **Збираємо** на просторах інтернету будь-які матеріали, які можна зарахувати до наукової спадщини Костянтина Ціолковського і публікуємо їх.

Чому це важливо?

Праці Костянтина Ціолковського унікальні:

- Вони містять зрозумілі, прості, і водночас глибокі відповіді на складні питання, які хвилюють багатьох читачів: Що таке “атом”? Що таке “матерія”? Чим “живе” відрізняється від “мертвого”? Чи є “духи”? Чи

є “бог”? Чи можуть мешкати на нашій планеті істоти, які за рівнем свого розвитку перевершують людину?...

- Вони допомагають читачам по-новому поглянути на світ і усвідомити свою єдність із населеним Всесвітом.

Праці Костянтина Ціолковського можуть допомогти кожному бажаючому краще зрозуміти Всесвіт і усвідомити своє місце в ньому!

Підтримайте цей Проєкт!

Разом ми зможемо зробити світ кращим!

З повагою,

Микола Красноступ

Засновник і керівник Проєкту

Запоріжжя, Україна

Персональний сайт: www.krasnostup.com

Сайт Проєкту: www.tsiolkovsky.org

Email: mykola.krasnostup@gmail.com